

உ
சிவமயம்

மூளாய் வதிரன்புலோ
ஸ்ரீ சித்தினிநாயகர் ஸ்ரீமுத்துக்குமாரசாமி
தேவஸ்தான பஜனைப்பாடல்கள்

மூளாய் வதிரன்புலோ ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் ஸ்ரீமுத்துக்குமாரசாமி தேவஸ்தான பஜனைப்பாடல்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓம் நமப்பார்பதி பதியே - ஹரஹர மஹாதேவா

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலரான்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாம் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து

உன்னையொழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரை யான் பின்செல்லேன் - பன்னிருகை
கோல்பா வானோர் கொடிய வினை தீர்த்தருளும்
வேல்பா செந்தில் வாழ்வே

ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விற்கும் என்னம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என் உள்ளத்தினுள்ளே இருப்பள்
இங்குவாராது இடர்

பிடியதனுருவுமை கொளமிகுகரியது
வடிகொடுதனதடி வழிபடும் அவரிடர்
கடிகணபதிவர அருளிநன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர்
தூவெண்மதி சூடி
காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசியென்
உள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனை நாட்பணிந்து
ஏத்த அருள்செய்த
பீடுடைய பிரமா புரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே

சுற்றாயினவாறு விலக்ககலீர்
கொடுமை பல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாய் அடிக்கே இரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றினகம் படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை அம்மானே

பித்தாப்பிறை சூடி பெருமானே அருளாளா
எத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணை தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
அத்தா உனக்காளாய் இனி அல்லேன் எனலாமே

ஓம்கணபதி ஏரம்பன் மோகன் தரணீதரன்
கலாதரன் கசியபந்தன் மகாகணபதி
கிப்பர்ரசாதனன் ஆசாரபூரகன் வரதன்
ஜெயன் அமுதமந்திரன் இலக்கக் கணபதி
வரட்சிகதன் பீஜ விநாயகன் மங்கள விநாயகன்
உருண்டி விநாயகன் பிரியகணபதி சித்திவிநாயகன்
சிந்தாமணி விநாயகன் ஓம் மகோற்கட மூர்த்தியே நம

அன்பருக்கு அன்பனே நீ
 ஆறுபடை வீடுடையாய்
 இன்பமய ஜோதியே நீ
 ஈசன் உமைப் பாலகனே
 உலகநாதன் மருகனே நீ
 ஊமைக்கருள் புரிந்தவனே
 எட்டுக்குடி வேலவா நீ
 ஏறுமயில் ஏறியே நீ
 ஐங்கரனுக்கிளையவனே
 ஆறுமுக வேலவனே
 ஓய்யாரி வள்ளி லோலா
 ஓங்கார தத்துவனே
 ஓளவைக்குபதேசித்தவா
 அகிலலோக நாயகனே
 ஓடி வா நீ ஓடிவா நீ
 ஆடிவா நீ ஆடிவாநீ

வா வா முருகா
 வா வா முருகா

முருகா முருகா திருமால் மருகா
 திருமால் மருகா வடிவேல் முருகா
 வடிவேல் முருகா வள்ளியின் கணவா
 வள்ளியின் கணவா வண்ணமயில் வாகா
 வண்ணமயில் வாகா வேல் வேல் முருகா
 வேல் வேல் முருகா வெற்றிவேல் முருகா
 வெற்றிவேல் முருகா ஞானவேல் முருகா
 ஞானவேல் முருகா ஐயா முருகா
 ஐயா முருகா அரஹரா முருகா
 அரஹரா முருகா சிவ சிவ முருகா
 சிவ சிவ முருகா ஜெய சிவ முருகா

கந்தர் அநுபூதி

நெஞ்சக்கன கல்லு நெகிழ்ந்துருக
தஞ்சத் தருள் சண்முகனுக்கியல் சேர்
செஞ்சொற் புனை மாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக் கரவாணைப் பதம் பணிவாம்

ஆடும் பரிவேல் அணிசேவல் என
பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்
தேடும் கயமாமுகனைச் செருவிற்
சாடும் தனியானைச் சகோதரனே

உல்லாசநிரா குலயோ கவித
சல்லாப விநோதனும் நீ அலையோ
எல்லாம் அற என்னை இழந்தநலம்
சொல்லாய் முருகா சுரபூபதியே

செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்
சும்மா இரு சொல்லற என்றலுமே
அம்மா பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்ற(று)
உய்வாய் மனனே ஒழிவாய் ஒழிவாய்
மெய்வாய் விழி நாசியொடும் செவியாம்
ஐவாய் வழி செல்லும் அவாவினையே

முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்து
உருகும் செயல் தந்துணர் வென்று அருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவும்
குருபுங்கவ எண்குண பஞ்சரனே

ஆனா அமுதே அயில்வேல் அரசே
ஞானா கரனே நவிலத்தகுமோ
யானாகிய என்னை விழுங்கி வெறும்
தானாய் நிலை நின்றது நற்பரமே

தூசா மணியுந் துகிலும் புனைவாள்
நேசா முருகா நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளம் துகளாயின பின்
பேசா அநுபூதி பிறந்ததுவே

எந்தாயும் எனக்கருள் தந்தையும் நீ
சிந்தாகுலமானவை தீர்த்தெனையாள்
கந்தா கதிர்வேலவனே உமையாள்
மைந்தா குமரா மறை நாயகனே

மதிகெட்டு அறவாடி மயங்கி அற
கதிகெட் டவமே கெடவோ கடவேன்
நதிபுத்திரர் ஞான சுகாதி பவ
திதி புத்திரர் வீறடு சேவகனே

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்
கருவாய் உயிராய் கதியாய் விதியாய்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே

குன்றம் எறிந்தாய் குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய்
புன்றலைய பூதப் பொருபடையாய் என்றும்
இளையாய் அழகியாய் ஏறுர்ந்தான் ஏறே
உளையாய் என் உள்ளத்துறை

குன்றம் எறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்று அங்கு அமரர் இடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னை
கைவிடாது நின்றதுவும் கற்பொதும்பில் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன் கைவேல்

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறை மீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் வாரிகுளித்தவேல்
கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை

இன்னம் ஒருகால் எனது இடும்பைக் குன்றுக்கும்
கொன்னவில் வேல் குர் தடிந்த கொற்றவா - முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின் செல்லேன் - பன்னிருகை
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்தில் வாழ்வே

அஞ்சுமுகம் தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல் தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலும் தோன்றும்
முருகா என்று ஒதுவார் முன்.

முருகனே செந்தில் முதல்வனே மாயோன் மருகனே
ஈசன் மகனே ஒருகைமுகன் தம்பியே - நின்னுடைய
தண்டைக்கால் எப்பொழுதும் நம்பியே
கைதொழுவேன் யான்

காக்கக் கடவிய நீ காவாது இருந்தக்கால்
ஆர்க்குப் பரமாம் அறுமுகவா - பூக்கும் கடம்பா
முருகா கதிர்வேலா
நல்ல இடங்கான் இரங்காய் இனி

பரங்குன்றில் பன்னிருகைக் கோமான் தன் பாதம்
கரங்கூப்பிக் கண் குளிரக் கண்டு சுருங்காமல் ஆசையாய்
நெஞ்சே அணி முருகாற்றுப் படையை
பூசையாய்க் கொண்டே புகல்

நக்கீரர் தாமுரைத்த நன் முருகாற்றுப்படையை
தற்கோல நாள்தோறும் சாற்றினால் - முற்கோல
மா முருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளி
தான் நினைத்ததெல்லாம் தரும்

எழும்போதும் வேலும் மயிலும் என்பேன்
 எழுந்தே மகிழ்ந்து தொழும்போதும்
 வேலும் மயிலும் என்பேன் தொழுதே உருகி
 அழும்போதும் வேலும் மயிலும் என்பேன்
 அடியேன் உடலம் விழும்போதும் வேலும்
 மயிலும் என்பேன் செந்தில் வேலவனே.

பிள்ளையார் பாடல்

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
 பிள்ளையார் பிள்ளையார் எம்மைக் காக்கும் பிள்ளையார்
 ஆற்றங்கரை மீதிலே அரசமர நிழலிலே
 வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்
 ஆனைமுகம் கொண்டவர் ஐந்து கரங்கள் உடையவர்
 பானைவயிறு படைத்தவர் பக்தர் குறை தீர்ப்பவர்
 அவல் கடலை சுண்டலும் அரிசிக் கொழுக்கட்டையும்
 கவலையின்றித் தின்னுவார் கண்ணை முடித்தூங்குவார்
 கல்லினாலே செய்யினும் மண்ணினாலே செய்யினும்
 ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார்
 ஓம் நமசிவாய சிவாய நம ஓம்
 ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார்
 ஆறுமுக வேலனுக்கு அண்ணனான பிள்ளையார்
 நேருந் துன்பம் யாவையும் நீக்கி வைக்கும் பிள்ளையார்
 கலியுகத்தில் எம்மையே காக்க வேண்டி நேரினும்
 எலியின் மீது ஏறியே இஷ்டம் போல சுற்றுவார்
 பாடிப்புகழும் பக்தரின் பாவம் தீர்க்கும் பிள்ளையார்
 கூடிப்பாடுந் தொண்டரின் குறைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்
 பிள்ளையார் பிள்ளையார் வதிரன்புலோ பிள்ளையார்
 பிள்ளையார் பிள்ளையார் மூளாய்ப் பிள்ளையார்

ஓம் என்னும் பிரணவரூப நாயகா
 உமையவளின் பாலனே விநாயகா
 தேவர் மூவர் போற்றும் வேத நாயகா
 தேவாதி தேவனே விநாயகா
 வல் வினைகள் தீர்க்கும் பக்தி நாயகா
 வேண்டும் வரம் தந்திடும் விநாயகா
 மௌனத்தின் முழுப்பொருளே நாயகா
 முக்கண்ணன் மைந்தனே விநாயகா.

தொந்தி கணபதி வா வா வா
 வந்தே ஒருவரம் தா தா தா
 கந்தனின் அண்ணா வா வா வா
 கனிஷ்டன் ஒருவரம் தா தா தா
 ஆனைமுகத்துடதுடன் வா வா வா
 அவசியம் ஒரு வரம் தா தா தா
 பாளை வயிற்றுடன் வா வா வா
 பணிந்தேன் ஒரு வரம் தா தா தா
 எல்லாம் அறிந்த கணபதியே
 எவ்வரம் கேட்பேன் தெரியாதா
 நல்லவன் என்னும் ஒரு பெயரை
 நான் பெற நீ வரம் தா தா தா

ஓம் நமசிவாய ஓம் ஓம் நமசிவாய ஓம்
 ஓம் நமசிவாய ஓம் ஓம் நமசிவாய ஓம்
 மண்ணினைச் சமந்த வா ஓம் நமசிவாய ஓம்
 நஞ்சினைக் குடித்த வா ஓம் நமசிவாய ஓம்
 கைலையில் அமர்ந்தவா ஓம் நமசிவாய ஓம்
 கங்கையைத் தரித்தவா ஓம் நமசிவாய ஓம்
 தாண்டவம் புரிந்தவா ஓம் நமசிவாய ஓம்
 என் தாயுமாகி வந்தவா ஓம் நமசிவாய ஓம்
 பலவிந்தைகள் புரிந்தவா ஓம் நமசிவாய ஓம்
 என் சிந்தையில் நிறைந்தவா ஓம் நமசிவாய ஓம்

சங்கரனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி
 சதாசிவனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி
 பொங்கரவா நின்பாதம் போற்றி போற்றி
 புண்ணியனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி
 அங்கமலத் தயனோடு மாலுங் காணா
 அனல்உருவா நின்பாதம் போற்றி போற்றி
 செங்கமலத் திருப்பாதம் போற்றி போற்றி
 திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி

அங்கமும் வேதமும் ஓது நாவர்
 அந்தணர் நாளும் அடிபரவ
 மங்குல் மதிதவழ் மாட வீதி
 மருகன் நிலாவிய மைந்தர் சொல்லாய்
 செங்கயலார் புனல் செல்வம் மல்கும்
 சீர் கொள் செங்காட்டங் குடியதனுள்
 கங்கு விளங்கெரி ஏந்தி ஆடும்
 கணபதீச்சரம் காமுறவே.

உண்ணாமுலை உமையாளொடும்
 உடனாகிய ஒருவன்
 பெண்ணாகிய பெருமான் மலை
 திருமாமணித் திகழ
 மண்ணார்ந் தன அருவித் திரள்
 மழலை முழுவதிரும்
 அண்ணாமலை தொழுவார் வினை
 வழுவா வண்ணம் அறுமே.

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
 சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
 தந்திரமாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
 செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவாலவாயான் திருநீறே.

என்ன புண்ணியம் செய்தனை நெஞ்சமே
 இருங்கடல் வையத்து
 முன்னம் நீ புரி நல்வினை பயனிடை
 முழுமணித் தரளங்கள்
 மன்னு காவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுழி
 வாணனை வாயாரப்
 பன்னி ஆதரித்து ஏத்தியும் பாடியும்
 வழிபடும் அதனாலே.

நிரைகழல் அரவம் சிலம்பொலி அலம்பு
 நிமலர் நீறணி திருமேனி
 வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
 வடிவினர் கொடியணி விடையர்
 கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவுங்
 அளப்பெரும் கணமணி வரன்றிக்
 குரை கடல் ஓதம் நித்திலம் கொழிக்கும்
 கோணமாமலை அமர்ந்தாரே.

தலையே நீ வணங்காய் - தலை
மாலை தலைக் கணிந்து
தலையாலே பலி தேரும் தலைவனை
தலையே நீ வணங்காய்

கண்காள் காண்மின்களோ
கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன் தன்னை
எண்தோள் வீசினின்று ஆடும் பிரான்தனை
கண்காள் காண்மின்களோ

செவிகாள் கேண்மின்களோ சிவன் எம்மிறை செம்பவள
எரிபோல்மேனிப் பிரான் திறமெப்போதும்
செவிகாள் கேண்மின்களோ

முக்கே நீ முரலாய் முதுகாட்டுறை முக்கணனை
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை
முக்கே நீ முரலாய்

வாயே வாழ்த்து கண்டாய் மதயானை உரி போர்த்து
பேய் வாழ் காட்டகத்தாடும் பிரான் தன்னை
வாயே வாழ்த்து கண்டாய்

நெஞ்சே நீ நிணையாய் நிமிர் புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சாடும் மலை மங்கை மணாளனை
நெஞ்சே நீ நிணையாய்

கைகாள் கூப்பித் தொழீர் - கடி மாமலர் தூவினின்று
பைவாய் பாம்பரை ஆர்த்த பரமனைக்
கைகாள் கூப்பித் தொழீர்

ஆக்கையாற் பயனென் - அரன் கோயில் வலம் வந்து
பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி என்னாத இவ்
ஆக்கையாற் பயனென்

கால்களாற் பயனென் - கறைக் கண்டன் உறைகோயில்
கோலக் கோபுர கோகரணஞ் சூழாக்
கால்களாற் பயனென்

உற்றாராருளரோ உயிர் கொண்டு போம்பொழுது
குற்றாலத் துறை கூத்தனல்லா நமக்கு
உற்றார் ஆருளரோ

இறுமாந் திருப்பன் கொவோ - ஈசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட்டு
சிறுமான் னேந்தி தன்சேவடிக்கீழ்ச் சென்று
இறுமாந் திருப்பன் கொவோ

தேடிக் கண்டு கொண்டேன்
திருமாலொடு நான்முகனும்
தேடித் தேடொணாத் தேவனை என்னுள்ளே
தேடிக் கண்டு கொண்டேன்.

சொற்றுணைவேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழு
கற்றுணை பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே

இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி உள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சிவாயவே

நீள நினைந்தடியேன் உனை நித்தலும் கைதொழுவேன்
வாளன கண்மடவாள் அவள் வாடி வருந்தாமே
கோழிலி எம்பெருமான் குண்டையூர்ச் சில நெல்லுப் பெற்றேன்
ஆளிலை எம்பெருமான் அவை அட்டித் தரப்பணியே

ஆலந்தானுகத்து அழுது செய்தானை
ஆதியை அமரர் தொழுதேத்தும்
சீலந்தான்பெரிதும் உடையானை
சிந்திப்பாரவர் சிந்தையுளானை
ஏலவார் குழலால் உமை நங்கை
என்றும் ஏத்தி வழிபடப்பெற்ற
கால காலனை கம்பன் எம்மானை
காணக்கண் அடியேன் பெற்றவாரே.

நத்தார்படை ஞானன்பக வேறிந்நனைக் கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானை உரி போர்த்த மணவாளன்
பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவிவின் கரைமேல்
செத்தார் எலும்பு அணிவான் திருக்கேதீஸ்வரத்தானே

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய் பிறரை வேண்டாதே
முளாத்தீப்போல் உள்ளே கனன்று முகத்தால் மிகவாடி
ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
வாளாங்கிருப்பீர் திருவாரூர் வாழ்ந்து போதீரே

தில்லைவாழ் அந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல் கண்டத்துக் குயவனார்கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான் தன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் அடியேன்
விரிபொழில் சூழ் குன்றையார் விறன் மிண்டர்க் அடியேன்
அல்லி மென் முல்லை யந்தார். அமர்ந்திக் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்காளே

த்குமந்தீரம்

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்த பின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே

சிவ சிவ என்கிலார் தீவினை யாளர்
சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவ சிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
சிவசிவ என்ன சிவகதிதானே

நிலைபெற்றுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன் முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டு
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடி
தலையாரக் கும்பிட்டு கூத்துமாடி
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல் சேர் செஞ்சடையெம் ஆதி என்றும்
ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே

கண்கள் இரண்டும் அவன்கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே
 காரிகையார்கள் தம் வாழ்விலென் வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே
 மண்களில் வந்து பிறந்திடுமாறு மறந்திடும் ஆகாதே
 மாலறியா மலர்ப்பாதமிரண்டும் வணங்குதும் ஆகாதே
 பண்களி கூர்தரு பாடலொடாடல் பயின்றிடும் ஆகாதே
 பாண்டி நன்னாடுடையான் படை ஆட்சிகள் பாடுதும் ஆகாதே
 விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படும் ஆகாதே
 மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படும் ஆயிடிலே

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியை
 கரையிலாக் கருணை மாகடலை
 மற்றவர் அறியா மாணிக்கமலையை
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கை
 செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எஞ்சிவனை
 திருவீழிமிழலை வீற்றிருந்த
 கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளம்
 குளிர என் கண் குளிர்ந்தனவே

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக
 நாயகன் சேவடிக் கீழ்
 யாரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
 பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
 ஊரும் உலகும் கழற உழறி
 உமை மணவாழனுக்காட்
 பாரும் விசம்பும் அறியும் பரிசுநாம்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே

உள்ளமெனும் கூடத்துள் ஊக்கமெனும்
 தறி நிறுவி உறுதியாக
 தள்ளரிய அன்பெனும் தொடர்பூட்டி
 இடைப்படுத்தி அறுகட்பாச
 கள்ள வினை பசுபோத கபளமிடக் களித் துண்டு
 கருணைஎன்னும் வெள்ள மதம் பொழி சித்தி
 வேழத்தை நினைந்து வருவினைகள் தீர்ப்பாம்.

உம்பர்தரு தேனுமணிக் கசிவாகி
 ஒண்கடலிற் தேனமுதத் துணர்வூறி
 இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்
 எந்தனுயிர்க் காதரவுற்றருள்வாயே

தம்பி தனக்காக வனத் தணைவோனே
தந்தை வலத்தாலருள்கைக் கனியோனே
அன்பர் தமகான நிலை பொருளோனே
ஐந்து கரத்தானை முகப் பெருமானே

கல்லாப் பிழையும் கருதாப்பிழையும்
கசிந்துருகி நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையும்
நின் ஐந்தெழுத்தைச் சொல்லாப் பிழையும்
துதியாப் பிழையுந் தொழாப் பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர் கோன் கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அணைந்த பிரான் அடிபோற்றி
வாழி திரு நாவலூர் வன்தொண்டர் பதம் போற்றி
ஊழி மலி திருவாதவூரர் திருத்தாள் போற்றி

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க - மன்னன்
கோன்முறை அரசசெய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்

உலகமெல்லாம் உயர்நலம் பெருகுக
அகிலம் எங்கும் அமைதி நிலவுக
பார் உலகெங்கும் பூரணம் பொலிக
பொங்கும் மங்களம் எங்குந் தங்குக
அசத்தற நீங்கி சத்தே வருக
இருளது நீங்கி ஒளியே வருக
வீழ்வது நீங்கி வாழ்வே வருக
பிரிவினை நீங்கி உறவே வருக

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு

நமப்பார்வதி பதியே ஹரஹரமகாதேவா
நமப்பார்வதி பதியே ஹரஹரமகாதேவா
நமப்பார்வதி பதியே ஹரஹரமகாதேவா

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

சிற்சபேசா - சிவசிதம்பரம்
இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க
இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க
இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி
திருச்சிற்றம்பலம்.

